

Cu bi :

- sao bố cứ cười suốt thế..

Thúy đi vào :

- chú ấy bị hâm đấy con ạ..

Minh lườm Thúy :

- ơ chú đâu , bố mà..

Cu bi nhìn hai người tranh luận mà không hiểu gì..

Bác sỹ vào đưa đơn thuốc cho Thúy :

- cô đi lấy thêm thuốc cho bé nhé..

Minh :

- ơ để người làm của tôi đi là được rồi..

Thúy :

- thôi khỏi..

Thúy rời đi , Minh liếc nhìn theo rồi nói với cu Bi..

- con trai , mẹ con càng ngày càng khó tính hơn thì phải..

- tại bố chứ tại ai..

Minh méo mặt :

- tại bố ?

- mẹ như vậy với bố thôi , còn mẹ thương con lắm..

- thế mẹ con làm gì ?

- mẹ con bán hoa quả gần nhà ..

- thế bình thường mẹ con đi làm thì ai trông con ?

- con đến trường với chơi với các bạn..mà các bạn toàn nói con không có bố (về mặt buồn xuống)

Anh nhìn con , trái tim nhói đau rồi ôm con vào lòng :

- bố sẽ cố gắng bù đắp lại những ngày tháng về sau sẽ cho con một cuộc sống tốt đẹp nhất..con sẽ đc tự hào với mọi ng và các bạn về bố..

Thúy cầm túi thuốc trên tay :

- cu Bi sắp được xuất viện rồi đấy..

- cu Bi xuất viện bố đón cu bi về nhà nhá..

- nhà nào ? Tôi sẽ cho con về quê..

- tôi hỏi con chứ đâu hỏi em..

Thúy lườm

Anh cười :

- cu Bi có thích nhà đẹp không ?

Cu bi gật đầu..

- thế bố đón cu Bi về ở nhà đẹp nhé..

- mẹ có đi cùng k bố ?

Anh ngẩng mặt lên nhìn Thúy

- con hỏi mẹ con xem..

Cu bi :

- mẹ ơi , chúng ta có về nhà đẹp ở không..cu Bi muốn ở nhà đẹp..

Dì Năm véo tay Thúy :

- kìa..thôi thì theo dì con nên cho thằng bé qua đó chơi vài bữa cho cu Bi được gần bố..

Thúy suy nghĩ không muốn quay trở lại..cô im lặng một hồi..

Cu Bi ánh mắt cầu khẩn :

- đi nhá mẹ. Mẹ không đi thì cu Bi cũng k đi đâu.

Mình :

- em đi đi cho con vui , coi như em vì con một lần..

- thôi được rồi , chỉ qua đó chơi vài ngày thôi nhé..

Anh vui mừng trở về nhà tự tay chuẩn bị phòng cho hai mẹ con cô , mở cửa phòng anh thấy Thư đang ngồi thu mình lại ở góc giường..thư thấy anh Thư chạy ra ôm chầm lấy..anh gỡ tay thư ra khỏi người rồi nhúu mày..

- sao em lại ngồi trong phòng anh mà khóc thế này ?

Thư nhìn anh với dáng vẻ mệt mỏi , cô lặng yên đi ra ngoài , lưng thỉnh từng bước chân vô hồn..anh nhìn Thư rồi lắc đầu..Anh nhận được điện thoại của thư ký :

- chủ tịch..vệ sỹ của chúng ta có nói người của cô thư đang gặp gao điều tra sự việc..

- thôi không cần che giấu gì nữa ..đã đến lúc phải đối mặt..

Anh chạy xuống lầu gọi Thư..

- Thư..anh nghĩ chúng ta cần nói chuyện..

Thư lắc đầu nhìn anh..

Anh chỉ tay xuống ghế :

- ngồi xuống đi..

Thư thở dài , nước mắt rưng rưng :

- anh nói đi , nói mọi chuyện trên trời dưới biển , gì gì cũng được ngoại trừ chuyện bảo em rời xa anh..

- em đừng cố chấp vậy nữa , em biết thừa nắm giữ một ng k còn yêu mình nữa sẽ đau gấp trăm ngàn lần người đc nắm giữ k ?

- nhưng mà em yêu anh , em khôg chấp nhận được việc bên anh sẽ có ng phụ nữ khác mà k phải là em ..còn bé Bông nữa , nó cũng cần có bố mẹ đầy đủ..anh k yêu con mình sao anh ?

- bé Bông đâu phải con anh (anh nhìn thư)

Thư tay cầm ly nước rơi xuống đất..cô cười :

- anh khùng khùng gì thế Minh ? Anh độc ác quá đấy , con anh mà anh cũng phủ nhận được sao ?

- anh k phủ nhận , anh nói sự thật..từ hồi gặp lại em , anh chưa hề ngủ với em ..làm sao chúng ta có thể có con được..

- ơ thế anh k nhớ buổi tối hôm anh xuất viện về nhà sao , hai chúng ta đã uống một trận rất say và đêm đó chúng ta đã quan hệ..

- chúng ta không hề quan hệ , anh say nhưng anh vẫn ý thức được em k phải Thúy..nhờ đó anh mới nhận ra một việc là anh đã hoàn toàn hết yêu em..lúc mới gặp lại em , anh vẫn bối rối k xác định được tình cảm rõ ràng vì đâu đó trong anh vẫn nghĩ mình còn yêu em , đến khi cô ấy rời xa anh , anh nhận ra trái tim mình hoàn toàn thuộc về ai..

Thư bịt tai rồi lắc đầu khóc :

- anh nói dối..anh định phủ nhận trách nhiệm với bé Bông nên đã nghĩ ra màn kịch để lừa em..anh im đi , em k muốn nghe..

- vậy em có muốn xem kết quả ADN k ?

Thư sững người..

Minh :

- bé Bông k phải con anh nhưng anh vẫn yêu thương con bé như chính con ruột mình..con bé rất đáng yêu..anh hi vọng em sẽ yêu thương con bé nhiều hơn nữa..

Thư lắc đầu :

- xin anh đừng nói nữa Minh , anh nói nữa thà giết em đi còn hơn..anh làm khổ em , làm khổ em gái em..anh độc ác lắm Minh..

Anh nhìn thư :

- nếu nói về độc ác , anh thua xa em..em vì tình yêu mà bất chấp tất cả , em lỗ lòng nào để cho chồng em ÷hết dưới chân em..em ác lắm Thư ạ , em k phải người con gái dịu dàng anh quen..em khác rồi..

Thư nhú mày nhìn anh , cô nhớ lại 4 năm trước..

Ông petter :

- anh sẽ không ly hôn , không bao giờ..

- anh có biết mình đáng ghét lắm không ? Anh chính là vật cản để tôi quay lại với anh Minh..nếu như anh biết hết rồi thì tôi lật bài ngửa nhá , tôi đã từng là người yêu cũ của chủ tịch Minh , là đối tác anh vừa ký hợp đồng..

Ông petter sững sốt :

- vậy là em biết tất cả , em cố tình sắp xếp để anh gặp anh ta tối qua ..
- phải..để tôi lấy được có dụ anh ấy ra khỏi hang , và thế nào thì anh biết đấy , cả đêm qua chúng tôi ân ái bên nhau..anh vui không ? Ly dị được chưa ?

Ông petter tức giận dơ bàn tay :

- đôi gian phu da^m phụ..cô là thứ đàn bà chơ chển..

Thư hất tay ông petter xuống :

- ông là ng đến sau thì mãi mãi chỉ ở sau lưng mà thôi..nếu tôi k mất trí nhớ thì liệu tôi có lấy ông không ?
- bao nhiêu năm chung sống , chả lẽ cô k hề có tình cảm gì với tôi ?

Thư lạnh lùng :

- không..ông rất tốt nhưg tôi rất tiếc..mà còn sự thật tôi nghĩ ông cũng nên biết , tôi đã từng phá bỏ đứa con với ông..ông biết rồi thì buông tha cho tôi đi , tôi cần hạnh phúc khác..

Ông petter nhăn mặt ôm ngực :

- cô ? Thì ra tôi không vô sinh , thì ra cô cố tình hại □hết đứa con của tôi khi đang hình thành ..cô..

Ông petter tức giận , mặt mũi tím tái cảm thấy khó thở..

- thuốc..lấy giúp tôi hộp thuốc.
- ông lại lên cơn đau tim ?

Ông gật đầu..

Thư vội vàng ra ngăn kéo tủ tìm thuốc , cô vội vàng rơi hộp thuốc xuống đất rồi quay ra nhìn ông với gương mặt đau đớn đang ôm ngực..bất giác trong đầu cô có suy nghĩ nếu ông ta khỏe lại , nhất định ông ta sẽ không buông tha cho cô..cô chần chừ nhìn ông..

Ông petter với tay :

- thuốc..thuốc..

Thư ngồi lặng yên nhìn chồng , gương mặt suy nghĩ..

Ông petter muốn nói to mà cổ họng k lên thành lời , chỉ vọng ra âm thanh nho nhỏ :

- thuốc. Đưa thuốc cho tôi..

Thư nhìn ông , ánh mắt vô hồn , nhìn ông ôm ngực đau đớn cho đến lúc ra đi...

Mình :

- anh muốn hỏi , có bao giờ em thấy hối hận về những việc mình làm chưa ?

Thư ôm đầu :

- không..em k hại □hết ông ta , ông ta tự □hết..k liên quan đến em..
- hình như em vẫn không hối hận ?

Thư quát lên :

- anh dựa vào đâu mà nói em hại ông ta , dựa vào đâu hả mình ? Hay anh muốn đến với con dà bà khác nên tìm trăm ngàn cái tội đổ lên đầu em..
- anh đã từng đến nhà em , chính tai anh nghe được giúp việc nói với nhau..không lâu đâu , mới cách đây 1 tháng anh đi công tác , anh quý mến tíh cách chồng em nên tiện qua thăm

cho ông ấy nén nhang..giúp việc nhà em trong lúc lau ảnh thờ có nói với nhau..họ nói nếu tin này để lộ ra , cả nhà họ sẽ vạ lây..anh thực sự ghê tởm em lắm thư ạ..anh đã từng nghĩ sẽ đuổi thẳng cổ em ra khỏi đây , nhưng anh thương bông..con bé còn quá nhỏ để hiểu chuyện..và anh cũng thương bà nội anh..

Thư xiết chặt tay , miệng lầm bầm :

- bọn thối mồm..

Minh nhìn Thư ..

- cuộc chơi kết thúc rồi thư ạ..anh muốn em dọn ra khỏi đây ngay trong ngày hôm nay..và tốt nhất em nên về pháp quản lý công ty của em cho tốt.. đó là tâm huyết cả đời của ông ấy , anh nghĩ chắc hẳn ông ấy rất yêu em nên mới quyết định trao cả sự nghiệp mà cả đời cố gắng cho em..em nên biết trân trọng và hãy để bông được gặp bố nó..

Nói rồi anh bước đi , thư chạy ra ôm chân anh , cô khóc nức nở :

- thiếu anh em sẽ ☹hết mất..

Anh gọi vệ sỹ :

- thu dọn đồ đạc giúp cô thư và qua đón bé bông từ nhà bà nội giúp tôi..

Bà từ ngoài dắt bông vào :

- không cần ..

Minh quay ra ngạc nhiên :

- bà tới khi nào vậy ?

- đủ để chứng kiến một câu chuyện hay..

Thư nhìn bà chấp tay cầu xin :

- bà ơi..

Bà nhìn Thư rồi giận dữ :

- bà già này chưa bao giờ nói nặng lời với ai , nhưng hôm nay tôi phải dùng từ ghê tởm cho hạng phụ nữ rắn độc như cô..cô làm mẹ rồi mà sao cô không sống để đức cho con cô vậy hả ? Uống công tôi yêu thương cô như cháu gái , thật tức ☹hết mà..

Minh :

- bà..

Thư khóc rồi cười :

- bà nói đủ chưa ? Tất cả , tất cả là nhờ cháu trai bà đấy..cháu bà phụ tình tôi , trách ai..

Minh tức giận khi thấy thư vô lễ với bà , anh dơ tay lên..

Thư vênh mặt :

- đánh đi , đánh tôi đi..tôi đã chẳng còn gì để mất nữa rồi..

Bà kéo tay Minh xuống..

Thư cười khẩy rồi lôi bé bông đi..

- bông đi theo mẹ..

Bông khóc quay lại :

- cụ nội , bố..con không đi đâu huhu mẹ ơi đau tay con..

Bà nội mắt rung rung khi thấy bông :

- con bé dù k phải máu mủ nhà ta nhưng bà thương con bé nhiều lắm..để nó đi với người mẹ như vậy bà không yên tâm..

Anh thở dài :

- hi vọng cô ấy vẫn biết yêu thương con mình..

Nói rồi anh nhìn xuống đồng hồ..

- à phải rồi , cháu phải đi mua đồ cho con trai cháu đã ..

Bà ngạc nhiên nhìn anh :

- con trai nào ? Cháu có con rơi vãi nào bên ngoài hả ?

Anh cười :

- bà còn nhớ thúy chứ..cháu với cô ấy có với nhau cậu con trai gần 4t rồi..chuyện dài lắm cháu sẽ kể cho bà sau..

Bà đập vai anh :

- ơ thế k phải con bé có ng khác à ?

Anh lắc đầu rồi vội vàng bước đi..

Bà gọi :

- ơ cái thằng này ...chưa kể hết mà..

Anh cười nhìn bà. Bà vỗ tay mừng vui trong lòng :

- thằng này lớ ngớ vớ huy chương , được ngay huy chương vàng..ôi sung sướng cả cuộc đời.